

## Udvikling under afvikling

Så faldt endnu en skole for sparekniven. Denne gang stod valget mellem Østerlars og Østermarie skole. Endnu engang hører vi et lokalsamfund beklage det tab, det er, at se skolen forsvinde som institution, som fødekæde for idrætsforeningen, som aktiv for byen i tilflyttersammenhæng osv. Og udsagnene afspejler en manglende forståelse for beslutningen. *"Her i Østermarie har vi jo idrætshallen, som må være et aktiv for en skole, der også har faglokaler og er i bedre stand end den, der får lov at overleve".* Skal Østerlars nu udbygges, for at kunne leve op til forventningerne til en moderne skole". *"Det er også fordi Gudhjemboerne ikke tåler, at deres børn skal køre 6 min. længere i bus".* Og hvorfor vælge Østerlars, der jo har en (privat-)skole i forvejen". *"Er en heldagsskole i Østermarie den skjulte dagsorden? Alle hånde udsagn flourerer, fordi beslutningsgrundlaget ikke er kendt. Hvorfor oplever vi ikke en bedre dialog, baseret på et forståeligt beslutningsgrundlag?*

Beslutningsgrundlaget må da eksistere et eller andet sted. Er det pressen der svigter, ved ikke at forholde sig til den side af sagen og ved kun at lade de berørtes udsagn stå og svirre i luften. Eller er det skolebestyrelsen, der må træffe den ubehagelige beslutning, der vægrer sig ved at melde ud, for ikke at belastes af den efterfølgende diskussion en sådan beslutning nemt afstedkommer. For i beslutningen ligger nogle valg, der bygger på en vurdering af fordele og ulemper ved den ene og den anden løsning. Og disse vurderingen kan selvfølgelig anfægtes, men giver dog indtryk af, at der er tænkt over tingene. Men hvor meget havde skolebestyrelsen at forholde sig til. Og hvor står udvalget og udvalgets formand i denne sag, der har været kendetegnet ved, at han og udvalget har holdt lav profil, selv om de har det politiske ansvar.

De bornholmske lokalsamfund er bevidste om de bornholmske udfordringer i en tid med vigende befolkningstal og dermed et vigende beskatningsgrundlag. Men ubehagelige beslutninger, der træffes uden vi som borgere informeres om beslutningsbaggrunden, får generelt svært ved at finde bred forståelse. Samtidig blomster myter og letkøbte svar på de svære spørgsmål, villigt formidlet af pressen, der ikke altid graver det spadestik dybere i en historie, som man godt kunne ønske, den havde kræfter til.

Borgerinddragelse er et tema, som den nuværende kommunalbestyrelse skal finde en strategi for. På et møde i Bornholms Landdistriktsforum i september 2009 var borgernes anbefaling til politikerne dialog og en tidlig inddragelse (og ikke kun information sent i en proces). Der var et udbredt ønske om at "blive taget med på råd" på en formaliseret måde. Hvorfor skal vi opleve gentagne kriser og frustrationer? Vi tror på, at dialog om større temaer, der står for at skulle træffes beslutning om, kan bidrage med konstruktive idéer og medejerskab til de løsninger, der kan anvises inden for de givne rammevilkår.

Men får man ikke indsigt i beslutningsgrundlaget og er der ingen dialog, kommer der heller intet medejerskab til løsningerne. Den mentale afstand mellem borgerne og politikerne og embedsmændene vil være tilbøjelig til at vokse. Nogle vil sige, at der graves grøfter. Og det har Bornholm ikke råd til.

Jørgen Hammer  
Bornholmske Borgerforeningers Samvirke